

Arrest

nr. 301 913 van 20 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 1 februari 1950.

1.2. Verzoekster dient op 25 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 25 april 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit, bent u afkomstig uit het dorp Bergaan in het district Dhusamareeb van de provincie Galhareeri en maakt u deel uit van de Tumaal. U huwde met O. H. A., maar zo'n 30 jaar geleden overleed hij. Jullie hebben samen twee zonen. U ging nooit naar school en werkte als veehouder.

Uw twee zonen A. O. H. en A. O. H. verkochten sigaretten. Al Shabaab was daar tegen. Uw jongste zoon A. werd op een bepaald moment opgesloten door al Shabaab omdat hij sigaretten verkocht. Dit gebeurde zo'n twee à drie keer. Ze hadden hem terug vrijgelaten en zeiden dat hij getraind zou worden om mee met hen te vechten. Daarop besloot hij weg te vluchten. Na zijn vlucht kwam al Shabaab regelmatig bij u langs om te vragen waar uw zoon zich bevond. U wist toen niet waar hij was, maar een jaar later vernam u dat hij zich in Zuid-Afrika bevond. Een tijdje later werd de winkel waar hij in Zuid-Afrika werkte in brand gestoken en kwam hij om het leven.

Uw andere zoon werd ook gedurende één dag opgepakt door al Shabaab. Hij had namelijk op een grove manier geantwoord toen al Shabaab hem vroeg waar zijn broer A. zich bevond. Hij was eerder ook al eens opgepakt omdat hij sigaretten verkocht, maar kon toen vrijkomen nadat hij één miljoen Somalische Shilling losgeld betaalde. Nadien stopte hij ook met de verkoop van sigaretten. Hij kreeg ook regelmatig dreigementen van al Shabaab. Toen hij daar genoeg van had, besloot hij ook om Somalië te verlaten. Onderweg, toen hij zich in Libië bevond, belde hij u éénmalig, maar nadien vernam u niks meer van hem. U weet momenteel dan ook niet waar hij zich bevindt.

Een tijdje later verklikte de neef van uw zonen, Y. D., aan al Shabaab dat ze ook uw twee kleinzonen zouden kunnen meenemen nu dat uw zonen waren vertrokken. Hij was immers zelf ook lid van al Shabaab. Die neef ging daarop naar uw schoondochter H. A. A. (DVZ [...]; CGVS [...]) met de boodschap dat hij haar twee zonen ging meenemen. Uw schoondochter vertelde dat aan haar moeder, die in Mogadishu woonde. Zij kwam daarop de kinderen halen en u ging met hen mee naar Mogadishu. U verbleef vervolgens zo'n twintig dagen in Mogadishu in het huis van uw schoonbroer. Zo'n vijf dagen na uw vertrek uit Bergaan reisde H. met behulp (CGVS [...]) en haar vijf kinderen N. (CGVS [...]), M., K., O. en K. O. A. naar België. Op 25 augustus 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat u er niemand zal hebben. Ook heeft u schrik van al Shabaab en wil u bij uw kleinkinderen blijven.

Ter staving van uw verzoek legt u een attest van psychologische opvolging neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U legt een attest neer van psychologische opvolging. In dit attest staat beschreven dat u psychologisch erg fragiel bent en dat u moeite heeft met het spreken over uw verleden. Hiervoor zijn er volgens uw psycholoog twee mogelijke verklaringen. Dit attest volstaat echter niet om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen. Immers lijken de conclusies in dit attest aangaande uw mentale gezondheid gebaseerd op slechts één consultatie. Daarnaast zijn de verklaringen die de psycholoog geeft voor de moeilijkheden die u ervaart met het spreken over uw verleden louter hypothesen en mogelijke verklaringen. Tevens slaagt u er tijdens uw persoonlijk onderhoud wel in om uw problemen uiteen te zetten (CGVS, p. 12-13).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.7), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek in het dorp Bergaan in het district Ceel Dheer van de provincie Galhareeri hebt verbleven.

Zo dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat u Bergaan niet in het juiste district kan situeren. Immers stelt u dat het in Dhusamareeb ligt (CGVS, p.4), wanneer het in werkelijkheid twee districten verderop in Ceel Dheer ligt (landeninformatie, stuk 1-3). Dat u dit niet weet terwijl u nochtans beweert heel uw leven in Bergaan te hebben gewoond (CGVS, p.7), doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Bergaan. Ook het feit dat u niet weet in welke provincie Bergaan ligt (CGVS, p.4), is vreemd. U stelt dat u dit niet weet omdat u laagopgeleid bent (ibid.). Echter kan er ondanks uw opleidingsgraad wel van u verwacht worden dat u wel weet in welke provincie u heel uw leven woonde.

Voorts laat uw kennis van de omgeving van Bergaan ook te wensen over. Zo kan u niet antwoorden op de vraag of er verschillende wijken zijn in uw dorp (CGVS, p.8) en gevraagd om uw dorp te beschrijven komt u niet verder dan te stellen dat de mensen die er woonden hawiye waren (CGVS, p.8). U zou voor de rest niets kennen, aangezien u niet goed zag (ibid.). Echter beweerde u heel uw leven in Bergaan te hebben gewoond. Ook al zou u niet goed hebben gezien, desondanks kan er toch meer informatie van u verwacht worden over uw dorp. U ging immers wel soms op bezoek bij andere families (CGVS, p.9). U dient dan toch wel iets te kunnen vertellen over wat er allemaal in uw dorp te zien en te doen was en waar u zoal naartoe ging.

Tevens kan u geen enkel ander dorp opsommen dat in de buurt van Bergaan lag (CGVS, p.8). U stelt louter dat u het niet meer weet (ibid.). Gevraagd wat u zich dan wel nog herinnert, stelt u enkel dat mensen zeiden dat jullie onder de grote stad Gal Hareeri vielen (ibid.). U herinnert zich echter geen enkele andere plaats meer (ibid.). Echter vertelt u wel dat u, toen u jong was, wel meeging om het vee te laten grazen rond het dorp (ibid.). Dat u desondanks toch geen enkele informatie kan geven over de omgeving van uw dorp, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. Uw verklaring dat u niets meer weet omdat uw zonen zijn verdwenen is niet afdoende (ibid.). Immers kan u nadien wel uitgebreide verklaringen leggen over de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt (CGVS, p.12-13).

Ook kan u amper iets vertellen over de droogtes in uw regio. U kan deze eerst en vooral al niet situeren in de tijd (CGVS, p.10). Ook kan u geenszins doorleefd vertellen over hoe u de droogtes hebt beleefd. U beperkt zich immers tot de stelling dat u uw vee toen bent verloren en dat uw zonen u eten gaven (ibid.). Nochtans deed er zich in 2011 in Somalië een zeer ernstige droogte voor die ervoor zorgde dat ongeveer 3.7 miljoen inwoners in een hongersnood belandden en 260 000 Somaliërs, voornamelijk kinderen, stierven als gevolg ervan. Bovendien werden er meer dan tien miljoen inwoners geaffecteerd door deze

droogte. In uw provincie Galgaduud mislukte het merendeel van de oogsten waardoor de voedselprijzen stegen. Ook was er in grote mate voedselonzekerheid en waren veel inwoners van Galgadud ondervoed. Velen, voornamelijk kinderen, stierven hierdoor en anderen verlieten Galgadud om elders water en voedsel te gaan zoeken (landeninformatie, stuk 4-10). Gezien u stelt heel uw leven in Bergaan te hebben gewoond en gelet op de ernst van deze droogte is het vreemd dat u hier niet over kan vertellen. Er mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat u op de hoogte bent van het feit dat zich toen in uw land en in uw regio een dergelijke humanitaire ramp heeft voltrokken.

Tevens was er in 2017 ook een ernstige droogte. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de humanitaire impact van deze droogte op de Somalische bevolking immens was en dat de helft van de bevolking nood had aan humanitaire hulp of bescherming. In uw provincie Galgaduud waren er onder andere grote watertekorten, waardoor een groot deel van het vee stierf en daaropvolgend een groot deel van de bevolking wegtrok op zoek naar water en voedsel. Ook werd veel vee ziek en mislukte het grootste deel van de oogsten. Uit de informatie van het CGVS bleken er in 2017 echter ook grote voedseltekorten te zijn in uw district Ceel Buur als gevolg van de vele mislukte oogsten door de droogte (landeninformatie, stuk 11-15). Er kan dan ook van u verwacht worden dat u meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen kunt afleggen over hoe deze droogte uw leven en uw gemeenschap beïnvloedde. Dat u dit niet kan, onderstreept nog veler de ongeloofwaardigheid van uw herkomst.

Ten slotte zijn uw verklaringen over het leven onder het al-Shabaabregime ook eerder beperkt. Zo weet u niet wie de leiders van uw regio zijn en zijn uw verklaringen over het leven onder al Shabaab ook niet afdoende (CGVS, p.11). U beperkt zich namelijk tot te stellen dat men geen sigaretten mag verkopen en dat u elk jaar geld aan hen dient te geven (ibid.). Echter kan er van iemand die jarenlang onder het al Shabaab regime leefde verwacht worden om meer doorleefde verklaringen hieromtrent af te leggen. Dat u daar niet in slaagt, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Dheer gelegen in de regio Galhareeri. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bergaan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw

persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit en de landen en plaatsen van eerder verblijf (zie CGVS, p.7). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Bijkomend dient nog opgemerkt dat er ten aanzien van uw schoondochter eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van "het beginsel van behoorlijk bestuur". Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Zij stelt in haar verzoekschrift:

"Over de vluchtelingstatus

Vooraf zij erop gewezen dat de bevindingen van het Commissariaat-generaal verontrustend zijn.

De administratie is gebaseerd op volstrekt onjuiste veronderstellingen en haar argumenten bestaan uit een opeenvolging van principiële petities.

- CG VS stelt dat de achtergrond van verzoekster geen bijzondere maatregelen inhield. Hij bevestigt dat hij een medische verklaring heeft ontvangen, maar postuleert dat de psycholoog de oude dame misschien niet meer dan één keer heeft gezien en dat zijn verklaringen over de oorzaak van de depressie van mevrouw A. K. ongetwijfeld hypothesen zijn.

Deze eerste redenering is fundamenteel in strijd met de omstandigheden van het geval. omdat :

1. CGVS heeft niet de medische kwalificaties om een psychiater uit te dagen, dus als de conclusies van de specialist in twijfel zouden worden getrokken, zou een andere psycholoog in staat moeten zijn om de oude dame te beoordelen en zijn mening te geven over de gezondheidstoestand van mevrouw A. K.
2. De advocaat van verzoeker heeft de situatie aan het CGVS uitgelegd, gevraagd of het mogelijk was om het verhaal van mevrouw A. K. aan de schoondochter over te laten. CGVS bood daarom aan om een verhoor te proberen, maar haar te arresteren als de situatie te moeilijk was voor de oude dame.
3. Uit het administratief dossier blijkt ook dat Cgvs zich zeer bewust is van het probleem omdat hij heel regelmatig pauzes aanbiedt aan de oude dame, er een geeft, niet ophoudt haar te vragen of ze gezond is, benadrukt dat ze huilt, dat ze naar de grond kijkt.

Het is daarom volkomen tegenstrijdig om te schrijven dat de aanvrager geen specifieke procedure nodig heeft en om erop te wijzen dat er een medische verklaring is, om te vergeten dat de advocaat heeft voorgesteld dat we de oude dame niet ondervragen, om de voorstellen om het verhoor te onderbreken te vermenigvuldigen.

• CGVS is van mening dat de oude dame niet uit Berghan komt omdat ze districten mengt, de lokale geografie, de verschillende episodes van droogte of de geschiedenis van Al Shabab in haar regio niet duidelijk zou blootleggen.

Dit argument komt echter niet overeen met het administratieve dossier en houdt helemaal geen rekening met de individuele situatie van mevrouw A. K.

Als we inderdaad naar het administratief dossier kijken, zien we dat het CG VS over documentatie beschikt die tot doel heeft stereotiepe vragen te stellen over de verschillende regio's van Somalië, met als zeer duidelijk doel asiel, subsidiaire bescherming of het ontzeggen van enige bescherming aan de asielzoeker.

Vanwege deze specificiteit worden vragen in alle verhoren georganiseerd, zodat asielzoekers voorbereide vragen beantwoorden over de geschiedenis, geografie en bestuurlijke situatie van dorpen, ongeacht het opleidingsniveau van de asielzoeker.

Or cette manière de travailler ne tient pas du tout compte des individus et des spécificités individuelles de ceux-ci.

Wat verzoekster betreft, moet worden opgemerkt dat zij bejaard is, lijdt aan depressie en waarschijnlijk posttraumatische shock, hypertensie, osteoporose, staar en ernstige geheugenproblemen heeft.

Deze moedige vrouw behoort tot een etnische minderheid, heeft haar dorp nooit verlaten voordat ze naar België moest vluchten.

Ze kent alleen geweld, beledigingen en pesterijen, ze heeft alle leden van haar familie verloren, inclusief haar twee zonen die haar enige reden om te leven waren.

Ze heeft nooit identiteitspapieren gehad, weet haar leeftijd niet precies, is zelfs nog nooit op een koranschool geweest.

Deze informatie heeft geen interesse voor haar die nooit een andere ambitie heeft gehad dan te overleven, in haar dorp.

Haar antwoorden zijn eenvoudig en laten zien dat ze niet veel woordenschat heeft, niet noodzakelijkerwijs een historische, geografische of politieke cultuur heeft.

Als het duidelijk is dat ze niet in staat is om een cursus politieke geschiedenis te geven, om de historische vooruitgang van Al-Shabab, in haar regio, te specificeren om haar land in kaart te brengen, moet worden opgemerkt dat ze oprecht en gedetailleerd antwoordt op de vragen die haar zijn gesteld.

Het gebrek aan woordenschat laat het niet toe om complexe antwoorden te ontwikkelen, maar er wordt opgemerkt dat het duidelijk eenvoudige vragen beantwoordt.

Geconfronteerd met dit soort profielen was het aan het CG VS om zich aan te passen aan de asielzoeker en haar eenvoudige vragen te stellen.

Het CGVS is echter in overeenstemming met zijn plan, zonder rekening te houden met de persoonlijkheid van de aanvrager.

Als gevolg hiervan heeft het CGVS ongetwijfeld kunnen aantonen dat mevrouw A. K. geen algemene cultuur heeft, noch de politiek, noch de geschiedenis kent, noch zelfs de geografie van haar land, wat volkomen normaal is voor een oudere, zieke, getraumatiseerde dame die nooit naar school is geweest en die altijd is gepest omdat ze tot een etnische minderheid behoort.

Als het verhoor een student, een academicus of zelfs iemand met een middelbare schoolopleiding betrof, zouden er misschien conclusies kunnen worden getrokken die vergelijkbaar zijn met die van het CGVS, maar dit is niet het geval.

Het CGVS gebruikt echter een gebrek aan cultuur en educatie als argument om een verlangen naar fraude af te leiden, van de kant van de oude dame die geen antwoorden kan geven met betrekking tot een schoolopleiding die ze niet heeft.

Deze manier van werken zorgt voor een kennelijke inschattingsfout van het CGVS.

Mevrouw A. K. beantwoordt graag vragen wanneer haar geheugen of kennis het toelaat, haar antwoorden zijn heel eenvoudig.

Zo geeft ze bijvoorbeeld op de vraag wat haar religie is aan dat ze in de profeet Mohamed gelooft, dat ze moslim is, zonder verdere details.

Als je haar vraagt wanneer ze geboren is, wanneer ze getrouwd is, antwoordt ze heel simpel dat ze het niet weet, dat ze denkt dat ze 70 jaar oud is.

Ze legt verschillende keren uit, dat ze in een kleine hut woonde, dat ze behoort tot een etnische minderheid die alleen bepaalde banen kan uitoefenen, die door andere etnische groepen als slaven worden beschouwd, ze legt uit dat ze haar kleine dorp dat ver van alles is nooit heeft verlaten, dat ze alleen de 4 of 5 families van het dorp bezoekt die ook Tamil zijn en beschrijft gewoon de andere etnische groepen.

Als ze specifieke vragen stelt over de bedrijven die er in het dorp zijn, beantwoordt ze de vraag gewoon.

Dit type persoon heeft een schrijnend gebrek aan woordenschat en kan daarom alleen korte, specifieke vragen beantwoorden, geen open vragen.

Dus als on haar vraagt naar Al-Shabab, kan de oude dame uitleggen waarom deze groep haar leven heeft vernietigd, maar heeft ze niet het minste idee van hun organisatie, hun leefregels, hun ideeën.

Voor verzoekster is het een nieuwe gewelddadige groep die haar zonen arresteert omdat ze sigaretten verkochten en ze strijders nodig hadden, die vervolgens haar kleinzonen wil Stelen.

Ze stelt zichzelf geen vragen over de legitimiteit van hun verzoek, over hun manier om de islam te begrijpen, het zijn gewoon kinderdieven, andere beulen die gewelddadiger zijn dan degenen die ze dagelijks kent.

Als gevolg hiervan is de oude dame niet in staat om informatie te geven die ze niet heeft bestudeerd, om de elementen te kiezen die in haar verhaal aantonen dat ze zich in de omstandigheden bevindt die haar in staat stellen de vluchtelingenstatus aan te vragen.

Sterker nog,meermaals merken we dat ze niet begrijpt wat het CGVS van haar verwacht.

Op de vraag wat haar einstigste Problemen zijn, vraagt ze naïef of er een groter probleem is dan het verliezen van haar kinderen.

En het is inderdaad voor haar, de ergste gruwel geleden, in haar land van herkomst en om te voorkomen dat ze haar kleinkinderen verliest, dat ze ermee instemde haar dorp en Somalië te verlaten.

Bij het zoeken naar antwoorden op stereotiepe vragen houdt het CGVS geen rekening met de persoonlijkheid van de oude dame, haar verhaal, haar gezondheidstoestand of het bewijs dat ze levert ter ondersteuning van haar asielaanvraag.

Door louter geografische, historische en politieke kennis te verifiëren, verwaarloost het CGVS volledig het account van de oude dame en de redenen voor haar asielaanvraag en begaat het een kennelijke beoordelingsfout.

Inderdaad, als de oude dame duidelijk niet weet welke argumenten, moet ze ter ondersteuning van haar asielverzoek indienen en dat het verhoor haar bovendien niet in staat stelt zich vreedzaam uit te drukken, moet worden opgemerkt dat ze met haar beperkte woordenschat inderdaad de basis heeft gelegd voor een asielverzoek en heeft aangetoond dat ze er inderdaad aan is begonnen, in de criteria van het Verdrag van Genève.

1.Het risico van wijdverspreide vervolging

Mevrouw A. K. legde uit dat ze behoorde tot een etnische minderheidsgroep die meerderheidsgroepen als slaven beschouwen.

Als gevolg hiervan word ze van jongs af aan beroofd, geslagen, beledigd, vernederd, zonder enige mogelijkheid om hulp te vinden bij de autoriteiten (die in haar regio niet bestonden), bij het dorpshoofd of bij een vergadering van wijzen.

Ze legde uit dat haar familie alleen bepaalde beroepen kon uitoefenen, waaronder kappers, fokken, dat ze geen toegang had tot onderwijs.

Ze werd op 9- of 10-jarige leeftijd geknipt en hoopte haar kleine meisjes het geweld te besparen.

Zijn zonen werden gearresteerd, geslagen, gemarteld door Al-Shabab die hen teisterde en vervolgens probeerde hen te rekruteren voordat hij zijn kleinzonen aanviel.

Zij en haar schoondochter konden geen hulp krijgen van de andere dorpelingen omdat ze tot deze etnische minderheid behoren, omdat ze vrouwen zijn, zonder de bescherming van een man.

Door te trouwen met eenman van de verkeerde etniciteit verloor zijn schoondochter de steun van vaders en die van andere leden van zijn etnische groep.

Ais gevolg hiervan riskeren zowel vrouwen als kinderen, als ze terugkeren naar het land, rekrutering door Al-Shabab, fysiek en verbaal geweld als ze zich proberen te verzetten tegen de vrouwelijke besnijdenis van kleindochters of de rekrutering van jongens.

De preciaire gezondheidstoestand van de oude dame laat haar niet langer toe om te werken, ze heeft geen familie meer, in haar land van herkomst, behoort niet tot de juiste etnische groep en komt uit een regio die regelmatig door droogte wordt getroffen, zodat als ze naar huis terugkeert, de oude dame gewoon de dood riskeert.

2.Vervolging door de autoriteiten ofgebrek aan bescherming door de autoriteiten

In het gebied van de aanvrager is er eenvoudigweg geen andere autoriteit dan Al-Shabab.

Maar zijn zonen en kleinzonen worden beschouwd als déserteurs ten opzichte van deze autoriteit die niet aarzelen om twee vrouwen te vervolgen om nieuwe strijders te krijgen.

Als lid van een etnische minderheid heeft de oude dame geen kans om bescherming te krijgen van de politie of het leger in een grote stad, die eenvoudigweg haar dorp niet durft te benaderen en niet zou instemmen om een Tumul in nood te helpen, waar ze ook is.

3.De redenen voor vervolging bedoeld in artikel 1 van het Verdrag van Genève

Behorend tot een etnische minderheidsgroep

Mevrouw A. K. behoort tot een etnische minderheidsgroep, de Tumals, die al vele jaren te maken hebben met discriminatie en geweld.

Osar legt in een rapport van 5 juli 2018 de dramatische situatie van deze minderheid bloot, in alle regio's van Somalië.

Zo bevinden de Tumaals (smidsklasse) zich onderaan de clanhiërarchie.

De andere clans weigeren elke alliantie met de Tumaals die daarom geen kans hebben om te profiteren van sociale solidariteit of de bescherming van een meerderheidsgroep te verkrijgen door middel van het huwelijk.

Leden van deze groep worden regelmatig weggejaagd en aangevallen door andere bevolkingsgroepen, hebben geen toegang tot onderwijs of justitie en kunnen alleen bepaalde beroepen uitoefenen.

Vrouwen worden regelmatig achteruit geholpen, de meeste gezinnen leven, in zeer slechte hygiënische omstandigheden, in extreme armoede.

Het rapport stelt ook dat de meeste conflicten op traditionele manieren worden opgelost, maar omdat minderheden geen toegang hebben tot macht, geen dorpschoude of ouderen kunnen zijn, hebben ze geen kans om hun rechten te doen gelden en zijn ze regelmatig het slachtoffer van onrecht dat nooit wordt gestraft.

Als ze terugkeerde naar het land, zou de oude dame worden vervolgd door haar bureu en zou ze geen kans hebben om hulp te krijgen om in haar basisbehoeften te voorzien.

Religieuze vervolging

De asielzoeker is moslim door traditie in plaats van door overtuiging, ze was het slachtoffer van een besnijdenis waarvan de rechtvaardiging meer traditioneel dan religieus blijft en wil dit lot voor haar dochtertje vermijden.

Het CGVS begreep ook de ernst van dit risico, omdat het de minderjarige kleindochter van de oude dame de vluchtelingenstatus gaf.

Het heeft niet de macht om zich te verzetten tegen de voorschriften van Al-Shabab, vooral omdat de mannen van de familie zijn vertrokken en door de heren die de regio domineren als déserteurs worden beschouwd.

En cas de retour au pays, elle serait à nouveau persécutée par les représentants d'Al-Shabab, sans la moindre chance d'obtenir de l'aide.

Behoren tot een risicogroep: geïsoleerde vrouwen

Mevrouw A. K. heeft alle leden van haar familie verloren, dus er is nergens in Somalië een man die haar financieel, moreel of juridisch kan ondersteunen.

De Somalische samenleving is echter nog steeds erg patriarchaal, zodat een alleenstaande vrouw weinig kans heeft om te bestaan, om te werken, om haar rechten te doen gelden.

Voor de asielzoeker die al haar kenmerken heeft, is het duidelijk dat ze geen recht zou hebben op enige hulp in haar land van herkomst wanneer ze op zijn minst dreigt te sterven van honger, van haar gezondheidsproblemen, maar ook van aangevallen te worden vanwege haar etniciteit, haar status als geïsoleerde vrouw.

Het lijkt erop dat de oude dame al deze elementen heeft blootgelegd bij haar asielaanvraag, ondanks haar beperkte woordenschat, haar psychologische toestand en haar geheugenverlies.

Hieruit volgt dat CGVS een kennelijke beoordelingsfout maakt bij de analyse van de situatie van Mevrouw A. K..

Het is duidelijk dat het CGVs het beginsel van behoorlijk bestuur in zijn tak van grondigheid niet respecteert.

Door niet met die elementen rekening te houden heeft het CGVS de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Het lijkt erop dat de kandidaat een specifiek profiel heeft:

Rekening houdend met alle die elementen moet de vluchtelingstatus aan de verzoeker verleend.

Door de vluchtelingstatus aan de verzoeker te weigeren heeft het Commissariaat het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980 geschonden.

Voorts leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.

In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd wordt.

Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden.

De vluchtelingstatus moet aan de verzoeker verleend.

Over de subsidiaire bescherming

Het CGVS is van mening dat verzoekster niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming en verwijst naar verschillende rapporten en documenten om zijn beslissing te staven.

Het argument van het CGVS is gebaseerd op de veronderstelling dat de veiligheidssituatie in Somalië van regio tot regio sterk verschilt en dat het aan de asielzoeker is om precies te bewijzen waar hij of zij vandaan zou komen, zodat het CGVS kan beslissen of het een gevaarlijke regio is of niet.

Het CGVS stelt echter dat de oude dame haar afkomst niet heeft bewezen en dat ze, ondanks alle kansen die haar zijn gegeven, volledig heeft geweigerd mee te werken en de elementen te geven die het mogelijk zouden maken om de regio van herkomst van de betrokkene te bepalen.

Het CGVS is dan ook van mening dat het niet weet waar mevrouw A. K. vandaan komt en kan haar geen subsidiaire bescherming verlenen.

Het is duidelijk dat deAV subsidiaire bescherming zou verlenen aan mevrouw A. K. als zij uit haar regio kwam, maar niet als zij in de hoofdstad woonde.

Er moet worden benadrukt dat dit argument is gebaseerd op een reeks vragen over de regio die door de oude dame worden opgeroepen, maar geen vraag over een andere regio, waaruit zou kunnen blijken dat mevrouw A. K. perfect bereid is om samen te werken, maar niet in staat is om de technische vragen te beantwoorden die haar zijn gesteld over een regio van Somalië vanwege een gebrek aan scholing, vanwege zijn leeftijd en gezondheidstoestand.

CGVS is gebaseerd op een soort standaardvragenlijst en stelt stereotiepe vragen over de geschiedenis, geografie, droogte en stadia van Al-Shababs machtsovername in de regio om te bepalen of een asielzoeker al dan niet uit een regio komt.

Deze reden is stereotiep omdat het geen rekening houdt met een realiteit op het terrein, die van mensen die in geïsoleerde dorpen wonen, volledig buiten de wereld, van het nieuws, geen toegang hebben tot informatie, tot onderwijs.

Maar hoe kunnen we de geschiedenis coherent beschrijven als we zelfs niet in staat zijn om onze geboortedatum, die van onze kinderen, ons huwelijk te bepalen?

Hoe kunnen we praten over geografie, administratie als je niet eens een identiteitskaart hebt, een geboorteakte, een legaal bestaan en dat je je hele leven in hetzelfde geïsoleerde dorp blijft, zonder meer dan een paar kilometer achter je kudde vee aan te lopen?

Er zijn geen aanwijzingen dat mevrouw A. K. in het verhoor probeert te misleiden of te liegen over haar afkomst. Integendeel, het is duidelijk dat ze oprecht antwoordt en bovendien geen flauw idee heeft van wat er gezegd zou moeten worden om te overtuigen.

Gevraagd naar haar problemen, antwoordt ze dat ze haar zonen heeft verloren en niet alleen kan leven, met haar gezondheid die achteruitgaat, zodat ze duidelijk niet, in een proces van liegen is.

Niet weten hoe vragen over geschiedenis, aardrijkskunde of politiek te beantwoorden, doet geen twijfel rijzen over de oorsprong van mevrouw A. K.

De regio waaruit het afkomstig is, staat echter onder de absolute controle van Al-Shabab, de Somalische regering heeft geen mogelijkheid meer om in de regio op te treden.

Als gevolg hiervan komt mevrouw A. K. volgens de CGVS-documentatie uit een gevaarlijke regio waarvan de onderdanen subsidiaire bescherming kunnen genieten.

Bovendien blijkt uit rapporten van Amnesty International, de pers en zelfs de documentatie van het CGVS dat geen enkele regio van Somalië bijzonder stabiel is, met name vanwege al-Shabab-aanvallen op burgerbevolkingen, waarbij vooral vrouwen het doelwit zijn van dit willekeurige geweld.

Bijgevolg is het duidelijk dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met het account van de oude dame, haar lidmaatschap van een slachtoffer van geweld van een etnische minderheid, of haar gezondheidstoestand, die werd bevestigd door medische documenten.

Er moet ook worden opgemerkt dat als quod nee, de oude dame niet overtuigd was van haar geografische afkomst, er moet ook worden benadrukt dat zij tot een etnische minderheidsgroep behoort, het feit dat zij een vrouw is, in een gezin dat niet langer een man heeft die in staat is haar te verdedigen, te vertegenwoordigen of financieel te ondersteunen, haar in een situatie van gevaar zou brengen om te worden onderworpen aan een onmenselijke en vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, waar zij zich ook bevindt.

Hieruit volgt dat zij ten minste binnen de voorwaarden van een recht op subsidiaire bescherming valt."

2.2. Verzoekster voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift volgend overtuigingsstuk bij:
"3. Documentatie".

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten,

ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, leest de Raad in de bestreden beslissing als volgt terug: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U legt een attest neer van psychologische opvolging. In dit attest staat beschreven dat u psychologisch erg fragiel bent en dat u moeite heeft met het spreken over uw verleden. Hiervoor zijn er volgens uw psycholoog twee mogelijke verklaringen. Dit attest volstaat echter niet om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen. Immers lijken de conclusies in dit attest aangaande uw mentale gezondheid gebaseerd op slechts één consultatie. Daarnaast zijn de verklaringen die de psycholoog geeft voor de moeilijkheden die u ervaart met het spreken over uw verleden louter hypothesen en mogelijke verklaringen. Tevens slaagt u er tijdens uw persoonlijk onderhoud wel in om uw problemen uiteen te zetten (CGVS, p. 12-13).”* De Raad merkt op dat, ondanks de omstandigheid dat geen bijzondere steunmaatregelen werden geboden, uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud wel blijkt dat de *protection officer* rekening heeft gehouden met de gevoeligheden van verzoekster en meermaals heeft geïnformeerd naar haar welbevinden en zo nodig pauzes heeft voorzien. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd aangegeven dat als het te lastig werd voor verzoekster ze dit mocht aangeven. Tevens werd haar gevraagd of verzoekster bepaalde bezorgdheden had over het

interview, waar zij ontkennend op antwoordde (zie NPO, p. 2). Wanneer de *protection officer* opmerkte dat verzoekster, na het overlopen van haar familiesamenstelling, begon te zuchten, opperde hij dat verzoekster een pauze mocht aanvragen. Verzoekster ging hier op in. De *protection officer* heeft later in het persoonlijk onderhoud nogmaals aangegeven dat ze even kon pauzeren, alvorens verder te gaan, doch verzoekster stelde zelf telkens dat ze het persoonlijk onderhoud verder wilde zetten (zie NPO, p. 12-13). Verzoekster heeft tevens op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaard dat zij alles kon vertellen wat zij wilde. De Raad merkt op dat nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een gegeven moment blokkeerde of niet in staat was om op volwaardige wijze verder deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Zoals de commissaris-generaal ook opmerkte, blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker er doorgaans in slaagde om coherente en concrete antwoorden te verschaffen, in het bijzonder wanneer haar gevraagd werd om haar vluchtrelaas uiteen te zetten. Verzoekers advocaat werd op het einde van het persoonlijk onderhoud ook gevraagd of er nog opmerkingen waren, waarop ontkennend werd geantwoord (zie NPO, p. 20). Uit het geheel van de stukken, blijkt genoegzaam dat verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Verzoekster brengt geen elementen aan, die toelaten hier anders over te denken.

4. Beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoekster slaagt er niet in haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen hierover en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, rekening houdend met haar profiel.

4.1.2. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming een attest neergelegd, ter attestering van haar psychologische problematiek. Verzoekster heeft, met name, een psychologisch attest van dd. 14 februari 2021 neergelegd. Het neergelegde attest, dat evenwel slechts summier is en is gebaseerd op een eenmalige consultatie, maakt gewag van een psychisch kwetsbare verzoekster die moeite heeft met in te gaan op haar verleden. De psycholoog geeft voor de problemen van verzoekster twee mogelijke verklaringen. Ze geeft één medische verklaring, namelijk dat het een genetisch probleem is en dat verzoekster altijd al geheugenproblemen had, net zoals haar moeder. De psycholoog geeft hierbij wel aan dat dit niet haar domein van expertise is. Volgens de psycholoog kunnen de geheugenproblemen van verzoekster echter ook een gevolg zijn van het opgelopen trauma.

4.1.3. In deze benadrukt de Raad dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de mentale gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. *In casu* stipt de Raad aan dat uit het voorgelegde attest niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten, nu blijkt dat de behandelende psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van verzoekster en niet op een objectieve (medische) bron van informatie.

4.1.4. Gelet op wat voorafgaat, meent de Raad dat aan het neergelegde psychologisch attest, voor wat betreft de psychologische problematiek, slechts een beperkte bewijskracht kan worden gegeven en dat dit stuk steeds moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoekster hierover. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen.

4.1.5. Dat verzoekster psychologisch kwetsbaar is, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat zij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geeft het attest geen uitsluitel over de specifieke oorzaak of context van verzoeksters problemen. Uit het attest kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoeksters psychische problemen en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor haar psychische problemen.

4.1.6. Evenmin kan uit het bijgebrachte psychologisch attest worden afgeleid dat verzoekster omwille van haar psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoeksters cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Er wordt weliswaar aangegeven dat verzoekster psychisch kwetsbaar is en niet kan ingaan op haar verleden. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt evenwel niet dat verzoekster niet in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoekster kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen – die voldoende eenvoudig waren – en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren, in het bijzonder omtrent de problemen van haar zonen en haar kleinkinderen. Er blijkt niet dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Verzoekster maakte tijdens haar persoonlijk onderhoud ook geen melding van een psychologische toestand, die haar ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoeksters psychologische toestand, op het moment van het persoonlijk onderhoud, van een zodanige aard was, dat deze verhinderde dat verzoekster volwaardige verklaringen kon afleggen. Door in het verzoekschrift haar psychologische kwetsbaarheid te benadrukken en opnieuw te wijzen op haar geheugenproblemen, werpt verzoekster geen nieuw licht op deze beoordeling.

4.1.7. Hoewel verzoekster zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat het voorliggend stuk wegens haar inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaat om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Evenmin volstaat het neergelegde attest als afdoende verantwoording voor de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige verklaringen. Dat het voorgelegde document een beperkte bewijswaarde heeft, betekent echter niet dat met dit document geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Dit document maakt deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moet dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoeksters verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijk geven van een gepondeerde vrees voor vervolging.

4.1.8. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat de kennis van verzoekster over (i) het district en de provincie waarin het dorp Bergaan gelegen is; (ii) het dorp Bergaan en zijn nabije omgeving; (iii) de verschillende droogtes in haar regio en (iv) het leven onder het Al-Shabaabregime incoherent, onjuist en gebrekkig overkomt. Aangezien verzoekster haar herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die zij daar stelt te hebben ondervonden.

4.1.9. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift, ter verschoning van haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar regio van herkomst, dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar specifiek profiel. Ze is immers bejaard, lijdt aan een depressie en ze heeft last van een posttraumatische shock, hypertensie, osteoporose, staar en ernstige geheugenproblemen. Ze behoort tot de etnische minderheid Tumaal en heeft haar dorp, voor haar komst naar België, nooit verlaten. Ze is ongeschoold en heeft een kleine woordenschat. Zij stelt dat deze omstandigheden een reële impact hebben op haar mogelijkheden om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over haar regio van herkomst. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een vrouw met dergelijk profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad verwijst naar zijn uiteenzetting in de voorgaande punten aangaande verzoeksters psychologische kwetsbaarheid en geheugenproblemen. Verzoekster maakt niet aannemelijk waarom haar gevorderde leeftijd en daarmee gepaarde ouderdomskwalen zou maken dat zij geen doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent

eenvoudige, direct waarneembare zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. Er liggen geen stukken voor, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoekster sprake is van een medisch vastgestelde geheugenproblematiek, die haar niet langer zou toelaten om verklaringen af te leggen omtrent haar leefwereld. In het psychologisch attest wordt aangegeven dat er mogelijks sprake is van een genetische oorzaak, maar er wordt ook aangegeven dat hierover geen uitspraak kan worden gedaan omdat dit niet tot het medisch domein van de psycholoog behoort. Er liggen geen verdere medische attesten voor, waarin wel uitsluitel zou worden geboden omtrent een genetisch geheugenprobleem. Ook een lage scholing en beperkte woordenschat – waarbij wordt opgemerkt dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud ook niet kan worden vastgesteld dat verzoekster een bijzonder beperkte woordenschat zou hebben – vormen hiervoor geen afdoende verantwoording. De Raad benadrukt verder dat ongeschooldheid ook niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoekster heeft ook zelf verklaard dat ze wel eens op bezoek ging bij andere families van de clan Tumaal (zie NPO, p. 9) en dat toen ze jong was, ze het vee meenam om het te laten grazen in de buurt (zie NPO, p. 8). Er kan aldus van worden uitgegaan dat verzoekster geen geïsoleerd bestaan leidde en wel degelijk in contact kwam met andere mensen. Verzoekster verklaart ook niet waarom de persoonlijke omstandigheden die zij aanhaalt, zouden maken dat zij niet langer in staat is om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over haar regio van herkomst.

4.1.10. Verder doet verzoekster door te volharden in haar verklaringen en te stellen dat zij wel voldoende kennis heeft over haar leefomgeving, geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: *“Zo dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat u Bergaan niet in het juiste district kan situeren. Immers stelt u dat het in Dhusamareeb ligt (CGVS, p.4), wanneer het in werkelijkheid twee districten verderop in Ceel Dheer ligt (landeninformatie, stuk 1-3). Dat u dit niet weet terwijl u nochtans beweert heel uw leven in Bergaan te hebben gewoond (CGVS, p.7), doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Bergaan. Ook het feit dat u niet weet in welke provincie Bergaan ligt (CGVS, p.4), is vreemd. U stelt dat u dit niet weet omdat u laagopgeleid bent (ibid.). Echter kan er ondanks uw opleidingsgraad wel van u verwacht worden dat u wel weet in welke provincie u heel uw leven woonde.*

Voorts laat uw kennis van de omgeving van Bergaan ook te wensen over. Zo kan u niet antwoorden op de vraag of er verschillende wijken zijn in uw dorp (CGVS, p.8) en gevraagd om uw dorp te beschrijven komt u niet verder dan te stellen dat de mensen die er woonden hawiye waren (CGVS, p.8). U zou voor de rest niets kennen, aangezien u niet goed zag (ibid.). Echter beweerde u heel uw leven in Bergaan te hebben gewoond. Ook al zou u niet goed hebben gezien, desondanks kan er toch meer informatie van u verwacht worden over uw dorp. U ging immers wel soms op bezoek bij andere families (CGVS, p.9). U dient dan toch wel iets te kunnen vertellen over wat er allemaal in uw dorp te zien en te doen was en waar u zoal naartoe ging.

Tevens kan u geen enkel ander dorp opsommen dat in de buurt van Bergaan lag (CGVS, p.8). U stelt louter dat u het niet meer weet (ibid.). Gevraagd wat u zich dan wel nog herinnert, stelt u enkel dat mensen zeiden dat jullie onder de grote stad Gal Hareeri vielen (ibid.). U herinnert zich echter geen enkele andere plaats meer (ibid.). Echter vertelt u wel dat u, toen u jong was, wel meeding om het vee te laten grazen rond het dorp (ibid.). Dat u desondanks toch geen enkele informatie kan geven over de omgeving van uw dorp, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. Uw verklaring dat u niets meer weet omdat uw zonen zijn verdwenen is niet afdoende (ibid.). Immers kan u nadien wel uitgebreide verklaringen leggen over de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt (CGVS, p.12-13).

Ook kan u amper iets vertellen over de droogtes in uw regio. U kan deze eerst en vooral al niet situeren in de tijd (CGVS, p.10). Ook kan u geenszins doorleefd vertellen over hoe u de droogtes hebt beleefd. U beperkt zich immers tot de stelling dat u uw vee toen bent verloren en dat uw zonen u eten gaven (ibid.). Nochtans deed er zich in 2011 in Somalië een zeer ernstige droogte voor die ervoor zorgde dat ongeveer 3.7 miljoen inwoners in een hongersnood belandden en 260 000 Somaliërs, voornamelijk kinderen, stierven als gevolg ervan. Bovendien werden er meer dan tien miljoen inwoners geaffecteerd door deze droogte. In uw provincie Galgaduud mislukte het merendeel van de oogsten waardoor de voedselprijzen stegen. Ook was er in grote mate voedselonzeekerheid en waren veel inwoners van Galgadud ondervoed. Velen, voornamelijk kinderen, stierven hierdoor en anderen verlieten Galgadud om elders water en voedsel te gaan zoeken (landeninformatie, stuk 4-10). Gezien u stelt heel uw leven in Bergaan te hebben gewoond en gelet op de ernst van deze droogte is het vreemd dat u hier niet over kan vertellen. Er mag

immers redelijkerwijze worden verwacht dat u op de hoogte bent van het feit dat zich toen in uw land en in uw regio een dergelijke humanitaire ramp heeft voltrokken.

Tevens was er in 2017 ook een ernstige droogte. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de humanitaire impact van deze droogte op de Somalische bevolking immens was en dat de helft van de bevolking nood had aan humanitaire hulp of bescherming. In uw provincie Galgaduud waren er onder andere grote watertekorten, waardoor een groot deel van het vee stierf en daaropvolgend een groot deel van de bevolking wegtrok op zoek naar water en voedsel. Ook werd veel vee ziek en mislukte het grootste deel van de oogsten. Uit de informatie van het CGVS bleken er in 2017 echter ook grote voedseltekorten te zijn in uw district Ceel Buur als gevolg van de vele mislukte oogsten door de droogte (landeninformatie, stuk 11-15). Er kan dan ook van u verwacht worden dat u meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen kunt afleggen over hoe deze droogte uw leven en uw gemeenschap beïnvloedde. Dat u dit niet kan, onderstreept nog veler de ongelooftwaardigheid van uw herkomst.

Ten slotte zijn uw verklaringen over het leven onder het al-Shabaabregime ook eerder beperkt. Zo weet u niet wie de leiders van uw regio zijn en zijn uw verklaringen over het leven onder al Shabaab ook niet afdoende (CGVS, p.11). U beperkt zich namelijk tot te stellen dat men geen sigaretten mag verkopen en dat u elk jaar geld aan hen dient te geven (ibid.). Echter kan er van iemand die jarenlang onder het al Shabaab regime leefde verwacht worden om meer doorleefde verklaringen hieromtrent af te leggen.”

Verzoekster onderneemt geen enkele ernstige poging om deze pertinente overwegingen uit te klaren of hier een nieuw zicht op te werpen. Dat verzoekster op bepaalde vragen wel degelijk nauwkeurige en correcte informatie heeft verstrekt over haar regio van herkomst, doet geen afbreuk aan het feit dat de commissaris-generaal wel degelijk kon verwachten dat verzoekster, die heel haar leven in Bergaan gewoond heeft, meer gedetailleerde en correcte informatie kan verschaffen over haar dorp, de nabije omgeving, de verschillende droogtes en het leven onder het Al-Shabaabregime. Verzoekster kan hierbij ook niet ernstig voorhouden dat de gestelde vragen zijn gericht op een academicus of iemand meteen middelbare schoolopleiding. Van verzoekster werd geen verregaande aardrijkskundige, geschiedkundige of politieke kennis verwacht.

4.1.11. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het louter volharden dat verzoekster omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.12. Gelet op de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat: *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Dheer gelegen in de regio Galhareeri. Gelet op de ongelooftwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bergaan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”*

4.1.13. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen

dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Bergaan, in het district Ceel Dheer, gelegen in de provincie Galgadud in Somalië, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES